

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide czimszándók
az előfizetési pénzek.
Hirdetések és nyilatko-
kölésmények:

ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Egész évre . . 4 ft
Félévre . . . 2 »
Negyedévre . . 1 »
Egyes szám ára: 40 kr.

SOMOGYI ÚJSÁG

Szerkesztőség:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide küldendő a lap
szellemi részét illető minden
közlemény.

Bérmontetlen küldé-
ményt nem fogadunk el.

Kéziratokat vissza
nem adunk.

MEGYEI és HELYI-ÉRDEKŰ VEGYES TARTALMU HETILAP

Megjelenik hetenkint egyszer: KEDDEN.

Feljelős szerkesztő és kiadó: Poór Sándor. Főmunkatárs: Ifj. Nagy Ferencz.

„Magyarország és a nagyvilág“.

Nézegetem e jeles munka címlapját Magyarországra és a Nagyvilágra. Istenem! Milyen hangzatos, milyen hivalkodó! Milyen okos, nagyszerű mű lehet.

Hanem bizony, ha átolvassuk, szomorúan tapasztaljuk az ellenkezőjét s eszünkbe jut a »festett koporsóról« szóló bibliai intellem. És míg egyrészt boszankodva teszem félre e sárgatáblás, cifra füzetet, addig másrészt önkéntelenül is felkiáltok: mea culpa, mea maxima culpa! Mert igenis mi somogyiak magunk vagyunk az okai, hogy megyénkről ilyen silány és hamis ismereteket terjesztenek. Széles ez országban minden megyének van okosan, lelkiismeretesen megírt monográfiája. Csak éppen nekünk nincs. Caak éppen mi nem tudunk ilyen fontos és szükséges kulturális célért lelkesedni. S miért? Mert néhány forint áldozatot is kívánna. Pedig eszményi célokat csak anyagi erővel lehet megvalósítani.

De mivel nagy a mi társadalmi s megyei fővétségünk: be kell érünk ilyen olcsó, felületes munkával is.

A mit ebben írva találtam, annak jó részét mások műveiből kölcsönözték. A mit pedig a tisztelt »irodalmi részvénytársaság« tagjai irtak, az tele van tévedéssel, nagyképszerűséggel, hízélgésszel. Hanem ez még nem volna nagy baj. Sokkal inkább aggaszt engem az, hogy mi minden hiányzik belőle. E munkából csak azt tudjuk meg, hogy volt és van Somogy megye s abban egy szép város, Kaposvár. De a megye többi nevezetességéről egy árva kukkot sem mond.

S ha valaki érdeklődik megyénk multja és jelene iránt, s ezt a munkát elolvassa: jó részben »tabula rasa« marad előtte az továbbra is. Mert ebben nem olvas egyébről, csak Kaposvárról, Kaposvárról és Kaposvárról. S a mit arról olvas, részben az is hamis, felületes, nagyított.

Valóban: ez szerfölött jogtalan és igazságtalan eljárás. Mintha csillagász

csak a napot imádná, a kis csillagokat azonban meg sem számlálná.

De lássuk csak; mi van benne s hogyan? Aztán majd pár szóval elmondjuk azt is: mi nincs benne s miért? A ki igazat akar nekem adni, az olvassa el figyelmesen a megyénkről szóló füzetet. Én csak a hibákat sórolom fel. Azokat is csak nagyjából rövidesen.

Először is »Somogyvármegye multja- és jelene«-vel foglalkozik. Mindjárt a bevezető sorokban enyelegve így kiált föl: »Hogy miről híres? (t. i. Somogy megye) bajos lesz mind elszámolni«. Ilyen kijelentés után azt várnók, hogy a megye minden nevesebb helységét meg fogja ismertetni. De erősen csalódunk. Ugy látszik, nem mert e nehéz munkába bele kapni. Fél óra múlva megbánta vagy elfelejtette, a mit előbb mondott. Nem tudom: megyénknek melyik részét járta be, de e munkából az tűnik ki, hogy csak Kaposváron volt és a Kaposvár-Fonyód közti vicinalison utazott. A Balaton mentében mindent összehalmoz: jó bort, kitűnő dohányt, pompás lovakat, a lakosság hazafiságát, magyarságát, hirnevét. Mintha bizony más részében nem laktának olyan derék, somogyi emberek. És talán Zákány felé is isznak még jó bort, Mike vidékén is szívnak még kitűnő dohányt s Aszalóban is tenyésztenek pompás lovakat?

A mit pedig Somogy megye történeti multjából említ, ugyanígy megvan az Osztrák-Magyar-Monarchia című tudományos munkában, meg az iskolai földrajz-könyvekben. Ez sem érdeme, sem hibája. De néha-néha itt is el-elszólja magát: s ilyenkor a saját nézeteit adja elő. Egyszer említi Csurgót is. Szerinte a csurgói gimnáziumban »néhány évig Csokonai Vitéz Mihály is tanárkodott«. Már pedig azt minden gimnázista tudja, hogy Csokonai Csurgón legfeljebb másfél évig tartózkodott. Hiába! Jó néha magyar irodalomtörténetet is lapozgatni. Vagy talán másfél már »néhány«? Ugyan, ugyan!

Megegynek a »48-as küzdelmekben« való szereplését is olyan eseményre hozza kapcsolatba, a melyhez

édes-kevése köze volt. Mellőleg azt is megjegyzem, hogy akkor a szabadságért küzdöttünk, tehát a 48-as idők eseményeit a szabadságharc fenséges glóriája övezi!

Majd a megyénk bölcs kormányzását, erős akaratát, szivós kitarását magasztalja fellengős dicsérettel. Mert mindezek a kvalitások megvoltak a vármegye lakosságában. Szóval: áradoz és pózol. Bellamy és Thackeray ugyan csak kinevetnék erte.

De fordítsunk egy lapot. Tanuljunk egy kis mezőgazdaságot is, lám-lám: nálunk: »az östermeles ágai közül a föld- és szőlőművelés dominál«. A szőlőművelés dominál, de nem produktál. Hej! csak járná be szőlőhegyeinket, másként beszélne. Hiszen a hol az előtt 200—300 akó bor termett, ott ma alig képesek 20—30 akónyit előállítani. Igens a marcali, gombai, baglyasi, lellei és kercseligeti borok messze földön híresek. Csak az a kár, hogy kevés terem belőlük. Ezt a tévedését is megbocsátom, mert alighanem valamelyik kaposvári ur háznál kapott jó előd után követte el.

Inkább idézem egy mondását, a melyet méltó volna érbe önteni. »Különösen jó bor terem a megye balatonvidéki részén, főleg Zákány és Zselic vidékén«. Pompás! Tehát Zákány és Zselic a Balaton mellékén terül el. Magyarország pedig a Himalaya völgyében! Ehhez már nem kell kommentár.

A »tanítézetek« közt említi Kaposvár 2 emberbaráti intézetét. De hogy mik azok, azzal, egy csóppot sem történik. Szegény árva, szegény süket-némák, ti rólatok minek is beszélnének. Öröjletek, hogy van hely, ahol lehajthatjátok árva fejteket. Mit is tudhatna rólatok a világ? Ti nem adhattok az irodalom kufáranak libacombot, tüzes vörös bort. De ne is bánjátok.

Visszatérve földrajzi ismertetésére, megtudjuk azt is, hogy »keleti része kissé dombos«. Délfelé pedig természeti szépségeken pompás völgyek és nagy erdőségek terülnek el. Hát ilyet az is mondhat, a ki soha sem volt Somogyban. Üres, tartalmatlan frázisokkal való szemfényvesztő kacérko-

dás! Jobban tette volna, ha hallgatott volna. Mert magasabb domborok a megye négy részén is húzódnak jókora területen. Így a Balaton melléki domborok a szép Koppány-völgygyel, a Zselicz domborai és a csurgói dombok. A mint ezt megírták Csáky Elek és Horváth Pál néptanítók. Igaz ugyan, hogy kis földrajzkönyvük 1898-ban jelent meg, a Magyarország és a Nagyvilág pedig 1897-ben. De csak nem azóta nőttek ezek a dombok? Különben ez is meglehet.

Somogymegye vizei közül említi a Tetvesiárkot is. De az Almás-vizét, a mely történelmileg is emlékezetes és a Kapos vizét s a Koppány-patakot elsikkasztja. Furcsa logika, furcsa aesthetika!

A megye zsombékos, süppedékes, ingoványos helyeit sem ismeri. Sőt magáról a Balatonról is édes-keveset ír. Pedig a balatoni hegyek, nádasok, legelők a balatonmelléki faluk, mezővárosok, a Balaton szépségei, fürdőhelyei, vízi madarai, halai, mind megannyi hírességei megyénknek. De mit törődik ő mindezekkel. Nem szeret a természet szépségein merengeni. Ott is hagyja hamar. Visszamegy Kaposvárra s míg a megyét 2 lapon, addig székhelyét 12 lapon keresztül ismerteti. Ez már igazán vigéc-tempo. Most azután megkezdődik az általános axiomák és a hizelgő magasztalások származás és nevelésig lisztája. Ilyenek: »A jó gazdát már a portájáról ismerni meg. Jó gazda bizony nem lakik rozoga,

düledező viskóban, hanem szépítgeti, csinosítja a portáját, a mennyire lehet«. És így tovább. Mesés phantaziája lehet, a ki ilyeneket kigondol. Csak azt nem értem, mire való az ilyen szószátyárkodás? Laptöltelék, semmi egyéb.

A mit a megyei tisztikarról ír, azt nincs jogom kritizálni. De jobb szerettem volna épen a tisztikar méltóságának tisztán tartása érdekében, ha itt is került volna minden cicomát, fölösleges áradozást.

Ebbe a hibába esik a »Kaposvár multja és jelené«-ről írt fejezetben is Mit hasonlítgat minket a madridiakhoz! Micsoda hókusz-pókusz! És mit hangoztatja éjjel-nappal a »nemes buzgalomtól áthatott, önzetlen, lelkiismeretes és éleslátású tisztikar«. Ezt ugy-e minden városban ismételteti? De nekünk, a mi tisztikarunknak ilyen olcsó dicsőségre nincs szüksége. Sokkal büszkébbek vagyunk, hogy sem gyönyörködünk a hamisságban, nyalafintaságban.

A »Társadalom«-ról írt fejezet eleje a kis csillagig olyan általános ömlengés, stilisztikai gyakorlat féle. Annyi szent, hogy a hiubb embereket megvesztegeti vele. Magam is szerettem volna olvasásakor büszkén a mellemet verni. De jól tudom, hogy az egész csak »komédia«! Képmutatás!

Aztán azok a »csengős négyes fogatok« se »robognak« olyan nagyon »az utcákon végig«. Talán valamelyik regényben olvasta? Igaz, ez már apró-

lékosság, lényegtelen észrevétel. De néha ilyen fölött is jót lehet nevetni. Különösen mivel pár sorral lejjebb azt a szerencsétlen megjegyzést kockáztatja meg, hogy »a demokráciában rejlik, kimeríthetetlen erő forrásból, nyeri a város népszedésének haladását stb«. Gyér pszichológiai tudással modhat csak ilyen valaki. Jó magam Diogenes lámpájával sem találnám meg azt a csodás hatámu demokráciát. Legfeljebb egy-egy vasárnap délután tűnnek föl ez állítólagos demokraták Tekegolyóval vagy söröspáncsóval a kezükben.

De legjobban bosszant a Tanügy«-ről írt cikke. Hallatlan, hogy valaki Somogymegye tanügyi viszonyait ismerteti és csupán a kaposvári e nemű jelenségekről számol be. Hát a csurgói gimnáziumot meg sem érdemes említeni!? Csak Kaposvár lakossága áldozott tudományos, paedagógiai célokért? Csak a kaposváriak küzdöttek Minerva mellett évszázadokon keresztül, keservesen? Oh! Korántsem. A szellemi és tudományos oktatás történetében Csurgó is szerepel legalább is annyi lelkes Maecenassal. Fesztetich gróf és a felső-somogymegyei ev. ref. egyházmegye két nevezetes tényező a XIX-ik század nevelésügyének életében. Persze, persze! A kis Csurgó manapság semmiség. Legfeljebb a magyar érdek, a nemzet politika egyik védő sánca az ország határán. Csöpp viz a tengerben! De a mely csöpp mégis drága nemzeti kincs, vagyon. Igazság alszol? Így, így jártunk bizony mi Somo-

T Á R G A.

A műkedvelőkről.

— A »Somogyi Ujság« eredeti tárcája. —
Irta: Kózsá.

— Nagyságos asszonyom, nem adhatok igazat Önnek — bocsánat, hogy ily illetlen vagyok, de nézeteim, elveim, meggyőződéseim ellenkezik az Ön állításával.

— Sajnálom uram, de azért én még sem fogadhatom el az ajánlatot. Mert valamint Ön sem hagyja magát eltántorítani meggyőződésétől, ép úgy az én szilárd elhatározásom is megdönthetetlen.

És ezzel a szép asszony a kezében lévő legyezőt egy türelmetlen mozdulattal a mellébe levő asztalkára dobta, mintegy jelezve ezáltal, hogy a témát nem hajlandó folytatni.

Veréb Bandi felkelt helyéről és a szép asszony elé állva, kérő hangon folytatta:

— Nagyságos asszonyom, fogadja el! Kegyédet közönségünk tiszteli, kedveli és becsüli, Önnek nagy tehetsége is van, díszítse estélyünket, győzze le a műkedvelők iránt érzett óriási ellenszenvét!

— Nem lehet, uram.

Ez a makacsság mód felett bosszantá a fiatal embert.

— Asszonyom, ez nem meggyőződése Önnek, ez már makacsság!

Ezen éles megjegyzés és bizalmas feddés nem is tévesztette el hatását és hogy Bandi e megjegyzést kockáztatni merte, úgy erre csak az jogosított fel, hogy azelőtt barátságban éltek és gondtalan éveket töltöttek együtt.

— Üljön le, Bandi, akkor majd elmondom én magának, hogy miért nem fogadom el a reám nézve oly megtisztelő ajánlatot. Hallgasson engem nyugodtan végig, közbeszólás nélkül és meg fogom győzni arról, hogy igazam van.

Az ablakon beszűrődő fényes napsugár ráomlott Izabella szép halvány arcára, ki nagy fekete beszédes szeméit komolyan függeszté az előtte ülő deli fiatal emberre. A csintalan ajkak, melyeknek élénk színe alól hófehér gyöngysor villanik elő, meghazudtolják a felvett komolyságot. Pedig oly jól állott az Izabellának!

— Kíváncsi vagyok, vajjon mit fogok hallani?

— Emlékszik-e még azon felolvasásra, melyet Irén tavall tartott? Ugy-e igen? Maguk mind el voltak ragadtatva, a közönség tetszését szűnni nem akaró tapsviharral és egy óriási babérkoszoru átadásával nyilvánítá. Pedig az elismerés hazug volt, az egész pillanatnyi felforrás, csak percig tartó elragadtatás volt. Egy órával később ugyanaz a közönség elkezdte szapulni a felolvasót. Azt hitték hogy kritikát mondanak, pedig csak megszólalt az a szegény nő, ki hetekig fáradozott, hetekig rettegett attól a gondolattól, hogy fellépését nem fogja siker koronázni. Midőn aztán felolvasását zúgó tapsvihar fogadta, midőn a koszoru lábaihoz esett, keblét a büszkeség dagasztá, elpirult a zöld babér látásán és érezte nagyon jól, hogy nem érdemli azt meg. De hisz manapság olcsó a babér! és ritkaság nő a felolvasó; asztal mellett látni. A tárgyat igen jól választotta, az események pompásan ki voltak domborítva. És a tapsvihár után elkezdődött:

— A felolvasás jó volt — de nem ő írta...

— Kitűnően tudna írni, ha férfi volna.

De mint nő nem szabad mident úgy megmondani, mint a hogy ő szeretné.

— Az utya esze beszél a sorok közül! A kiméttelenség, a hálállanság annyira ment, hogy ezen »megszólások« a jó barátok azon melegeben visszamondták Irénnek.

— Az igazság beszélt belőlük — vágott közbe Bandi. A felolvasás valóban kitűnő volt és Irén elismerést érdemelt.

— Meggyérte nekem, hogy türelmesen végig hallgasson és ime máris közbeszól!

— Csak zárójel között.

— Mégünk tovább. A mi műrtő közönségünk szokozik és szórakozást keres. Rendeznék egy műkedvelői előadást és felkérnek boldog — boldogtalant a közreműködésre. Így lesznek most velem is.

— Feleli, asszonyom, hogy nagy tehetsége van, s ha tekintetbe vesszük a jótékony célt, hogy t. i. kérünk teljesítésével a szegények asztalára juttat valamit, igazán nemesen cselekednék, ha nem utasítana vissza.

— Ez igazán a sors iróniája! mi mulassunk, vigadjunk és táncoljunk azért, hogy szegényeink által betevő falathoz jussanak. Ha annyira szívkön hordják a szegények érdekeit, ha nyomorúságuk annyira meghatotta Önöket, nyomoruk enyhítésére szánt filléreiket miért nem adják nekik egyenesen, mire való a műkedvelői estélyek rendezése? Az igazi jótékonyosság, a valódi emberszerelem nem szereti cselekedeteit fitogtatni!

— Ne legyen olyan kegyetlen, ne ítélje el felhátrát!

— Nem ítélem el őket, de nem is érzek velük. Tekintsen vissza néhány műkedvelői előadása és meg fogja látni, hogy a műkedvelő közreműködő mindig csak guny tárgya volt. Ha szép csengő hangja van, ha éneke kifogástalan, akkor azt kell hallania, hogy bizethez jobban ért, mint a —

gyjak! Olcsó Jánosok kiabálására hallgattunk s pár forintért morális, philosophiai, politikai s aesthetikai kötelességtudásunkat sutha dobtuk, csak egy kissé lobbana föl lelkünkben az áldozatkészség lángja, nem engednénk magunkról ilyen felületes, hámis, hazug híreket írásba foglalni.

Bizonyára eljön ez az idő is.

Kinos várakozásomban türelmetlenül huzogatom alá a Magyarország és a Nagyvilág botlásait. Verni szeretném a mellem, mea culpa, mea maxima culpa! De akaratom ellenére is nevetés tör ki belőlem!

Olcsó János, olcsó portékája!

V.

H I R E K.

— **Személyi hírek.** Stencz Alajos ezredes, a napokban Kaposvárról volt, de csak néhány órát töltött itt s még a délutáni vonattal visszautazott Pécsre. — Czibulka Hubert lovag altábornagy 23-án a székvárosba érkezett s megvizsgálta a 44-ik gy. ezred kikülönített zászlóaljait. Esté tiszteletére az itt állomásozó összes katonatisztikar vacsorán volt a Ferencz József fogadóban. A mint már mult számunkban megírtuk, bekövetkezett: Ő Felsége Kirchner Hermann pécsi 19. gy. ezredbeli alezredesi, Kaposvár állomási helyiely a pozsonyi IV. honvéd kerületi parancsnokság segédtsíztjévé nevezték ki.

— **Pályázat.** A nagyatádi kir. járásbírósnál aljegyzői állás üült meg. Pályázatok 2 hét alatt nyújtandók be.

— **Miniszeri körlevél a vásárokról.** A kereskedelemügyi miniszter körlevelet intézett a kereskedelmi és iparkamarákhoz a melyben a közforgalom szempontjából jelentéktelen és a helyi szükséglet kielégítésére is alig alkalmas kisebbrendű községi vásárok ellen nyilatkozik. Kifejti a miniszter a körlevélben, hogy ezek az apró vásárok akadályozzák a nagyobb vidéki városok fejlődését és kárára vannak a vásáros népek is felhívja tehát a kamarákat, hogy a községi vásárok engedélyezésének feltételezésénél mindig vegyék figyelembe, vajjon milyen befolyással vannak azok a környék ipari és kereskedelmi viszonyaira.

— **A jövedelmek albérlése.** A m. kir. pénzügyminiszter rendeletet intézett a pénzügyigazgatóságokhoz, a melyben a fogvasztási adók albérléseit szabályozza. Kimondja nevezetesen, hogy azon esetben, a mikor a fogyasztási adók bérlője város vagy község, a bérletet albérlésbe adni csak nyilvános árverés útján lehet.

— **A dunántúli jégkárosultak felsegítésére** alakult országos bizottság felhívására eddig mintegy 18000 forint adomány gyűlt össze, melynek szétosztása a jövő hónap elején veszi kezdetét. A bizottság átiratot intézett a jég által elvert vármegyék aispánjaihoz, kérve, hogy részletes kimutatást okat készítsenek a jég által okozott kárról, nemkülönben arról is, hogy a gazdákat mily mértékben sújtotta a jégverés. A jelentések beérkezésének legutolsó határideje november 30-ika, de a jelentések legnagyobb részét már a bizottság kezébe közt vannak, úgy hogy a bizottság e hónap végén már abban a helyzetben lesz, hogy a beérkezett jelentések alapján a segítség kiosztására néze a szükséges intézkedéseket teheti.

— **Baleset** A napokban, könnyen végzetessé válható szerencsétlenség érte Benkő János tb. megyei számvevőt. Budapestre akart utazni a 48-as honvédek gyűlésére, Ó Dombóvár állomáson azonban a vonatról lemaradt, miért is gyalogszerrel Új-Dombó-

várra akart menni, hogy a legközelebbi vonatot elérhesse. Mútan a sötét éjjel nem sokat láthatott, hogy a vasúti töltésről le ne essék, a vasúti munkák között lépegetett. Egyszerre hallja, hogy egy vonat közeledik, de hogy honnan jön és merre tart, azt az éj sötétjében nem tudta kivenni. Ijedtségében elkezdett ide-oda szaladgálni a sínek között míg aztán a sínek között lévő tisztító gödörbe esett. Szerencséjére, mert a következő pillanatban megbotott el felette egy vonat s ha a gödörbe nem esik, okvetlenül a kerekek alá kerül. Benkőnek az ijedségen és az eséstől származó kis zúzódásokon kívül semmi baja sem történt.

— **Értesítés.** Császári és apostoli királyi felsége I. Ferenc József trónra lépésének ötvenedik évfordulója napján 1898. évi december 2-án az ünnepélyes hálaadó szent mise délelőtti 4 órakor lesz a káth. templomban. Az előző nap este 7 órakor az összes harangok szólása fogja előre jelezni a királyok életében oly ritkán előforduló magasztos ünnepet. Ujváry Ferenc apát plebános.

— **Vikár Béla,** az ismert író, ki a Kisfaludy — Társaság megbízásából Somogy-megye népköltési hagyományait s a vall. és közokt. min. megbízásából a népies dallamokat gyűjti, vasárnap dec. 4-én városunkba érkezik gyűjteményének gyarapítása végett, mely alkalomból városunk közönsége részére d. e. 11 órakor a gymnasium tornatermében már előző gyűjtéseiből előadást fog tartani a dallamok phonographikus bemutatásával. Megyénk népeinek költészetéről lévén szó, emléjük, hogy városunk közönsége a legmeglegbben fogja p rtolni az érdekesnek ígérkező előadást.

— **Gyászhir** Ismét kidült egy oszlopos tagja társadalunknak, ismét megcsappant azok száma, kik minden szépért, jóért lelkesülni tudtak. Vízik Tallián Pál Somogy-vármegye oszlopos tagja nincs többé! a család ált l kiadott gyászjelentés következő:

konyhaművészethez. Aztán jönnek a leányos mamák.

— Az én leányom ezt másképp adta volna elő!

A második. — Az én leányomnak gyönyvörű hangja van, ez itt nyávog, alig hallani a terem másik végén.

És így megy ez folyton folyvást. Ha valaki Liszt Ferenc rapsodiáját adja elő, fejesóválva, gunymosolyal mondják ki a sententiát: hát rá lehet ismerni e játék után a rapsodiára? Nem való tények-e ezek? Nem így szokott-e ez lenni?

— Asszonyom, én mindebből csak azt látom, hogy Ön még sokkal hiubb, mint a többi hölgyek! Bocsánat — tevé gyorsan utána, amint Izabella hirtelen elpirulva, haragos mozdulatot tett — bocsánat, én csak saját szavaim ismétlem. Nézzen abba a tükörbe és szóljon, nincs-e igazam?

Izabella felkelt és nyugtalanul sétált fel s a szobában. Érezte, tudta, hogy helytelenül cselekedett, hogy azok a tiszták szemek olvastak az ő lelkében. Haragudott önmagára és Bandira, haragudott az egész világra.

Hogyan mentse ki magát ez ember előtt, kinek ítélletére oly sokat adott, ki kedvesebb volt előtte, mitsem azt magának meg merte vallani.

Már gyermekkorában vonzódott a tehetséges fiúhoz, ki bámulatos könnyedséggel segítette őt át a tanulás nehézségein. És midőn elérkezett az az idő, midőn ő édes rettegéssel leste Bandit, egy édesebb, szebb jövőt képzelt el magának telve a legrőzsásabb reményekkel.

A szerencse istenasszonya azonban utjokat állta és Izabella egy fővárosi orvosnak nyújtá kezét, szíve azonban hidegen maradt. Azt zálogban hagyta itthon.

Fiatal, tapasztalatlan leánya volt, midőn atyja, egy előkelő városi hivatalnok, kinek meglehetősen jó fizetése mellé a sors hat leányt és egy fiút ajándékozott — behívta őt szobájába és ünnepélyes komolysággal, röviden csak ennyit mondott a szepegeő gyermeknek:

»Leányom, egy hét múlva lesz eljegyzésed X. X. dr. úrral«.

Ezzel elbocsájtotta. Nem kérdezte, hogy leánya beleegyezik-e, ő nem hallotta a szív dobogását, nem látta a szép szemek könnyeit, melyek egy eltűnt ábrándkép után néztek, mely eloszlott, mint a szappanbuborék, mint az illatos cigarettá füstkarikái.

A gondos szülőnek megnyugvás volt az a tudat, hogy leányát jól adhatja férjhez, egy derék, művelt emberhez, ki képes leendő nejének jólétét biztosítani.

Az eljegyzés és esküvő megtartott. Midőn Izabella ott állt a boldogságtól sugárzó völgyében mellett és halkan, nagyon halkan kimondá az »igen-t, felveté nagy sötét szeméit az oltárra néma könyörgésképen, hogy az Ég adjon neki erőt hálat érezni azon ember iránt, ki szüleit nagy gondtól megszabadította — egy ismerős alak tűnt fel előtte ugyanoly fájdalomteli s kifejezéssel. Ez az alak Bandi volt.

Csak 3 évig voltak elválasztva. Az öreges férjet az aktör uralkodó epidémia magával ragadta, a fiatal özvegy pedig viaszatért szülővárosába, hol a gyászév letelte után ismét belépett a társaságba.

Életének szomorú napjai mind felültek emlékében.

Egy hónap előtt a városban tűz ütött ki, mely sok embert koldusbotra juttatott. A nemesszívú emberek egy műkedvelő előadás jövedelmét szánták a károsultak javára és Izabellát Bandi által kérték fel a közre-

működésre. Szívesen elfogadta volna a meghívást, de nem akarta ezt megholt férje iránti tiszteletből, kiígen haragudott a műkedvelőkre.

— Tehetség még van egyben is, mind csak olyan protekciós dilettáns — szokta az öreg ur mondani és Izabella a fent említettekben férje nevéit tolmácsolta.

Bandi hallgatott és várt. Csendesesen nézte Izabellát és hámulva tapasztalá, mint változik a szép arc folyvást.

Végre felállt és a szép nő elé állva: — Izabella — mondá — ha e csekélység miatt oly sokat kell küzdenie saját »éne«-jével, úgy meg fogadja el! Keresünk más valakit, ki el fogja szavalni azt a kedves monológot.

— Monológ? tudja férjem mit szokott erre mondani? Hogy a monológ takarója a modern léhaságnak! Vagy szavalj egy magvas költeményt érzéssel, hatásosan, és jutasad érvényre tehetségedet, — ha van, ha pedig csak protekciós dilettáns vagy. Am adj elő monológot! de akkor ne számíts hatásra!

— Mi költeménybe is beleegyezőnk. Ismeri Duse Eleonora azon mondanát, hogy: »Jászani, énekelni, előadni érzéssel csak az tud, ki az életben igazán szeretett«.

— Tehát visszautasít bennünket?

— Önöket igen! mondá finom célzással a nő, csak...

Vagy talán többet is el kell árulnom?

Özvegy vizeki Tallián Pálné, született névedi Botka Hermine és gyermekei: Ilona, férjezett velikei és bessenyői Skublics Zsigmondné, Gizella, férjezett nagymányai Koller Jánosné és Andor, ugy a maguk, mint az alulírottak nevében is mély fájdalomtól megtört szívvel tudatják néhai vizeki Tallián Pál urnak, áldásdus életének 88-ik és boldog házasságának 56-ik évében f. hó 22-én délután 1 órakor, a halotti szentségek ájtatos felvétele után végelgyengülésben történt gyászos elhunytát. A drága halott földi maradványai f. hó 25-én délután 2 órakor fognak Osztopánban a rom. kath. egyház szertartása szerint törtéendő beszentelés után a családi sírboltba örök nyugalomra helyeztetni. A megboldogult lelkiüdvéért az engesztelő szentmise-áldozat f. hó 26-án reggel 10 órakor fog az osztopáni plébánia templomban az Urnak bemutatni. Kelt Osztopánban, 1898. november 22-én. Áldás és béke lengjen porai felett! velikei és bessenyői Skublics Zsigmond, nagymányai Koller János, mint vők, velikei és bessenyői Skublics Marianné, férjezett szentjánosi Szűcs Béláné; velikei és bessenyői Skublics Ödön; nagymányai Koller Kálmán, nagymányai Keller Ilona, férjezett révfalusi Szentmihályi Dezsőné, mint unokák, szentjánosi Szűcs Béla, révfalusi Szentmihályi Dezső, mint unokavők, Szűcs Marianne, Ilona, Lorant, Ella, Szentmihályi Irma, Margit és Andor, mint dedunokák.

— Kertész Tódor Budapesten, Kristóftér, nagy képes árjegyzéke megjelent, kívánatra bérmentve küldi meg. Tartalma: karácsonyfa-disz, gyermek-és társas-játékok felnőtteknek is. Laterna magikák. Torna eszközök. Sport-cikkek. Vadász-tárgyak. Flobert puskák. Revolverek. Korcsolyák. Száncsengők. Bronz és porcellán szoba dísz tárgyak. Dohányzó-, játék-, író-, ebédlő-asztal kellékek. Konyha berendezések. Legyezők és ékszerek. Kedélyderítő tréfas meglepetési tárgyak. Könnyen előadható bűvész mesteriségek stb. stb. Ajánlatos a megrendelés ideje korán megtenni, miután Kertész-nél karácsony előtt nagy a forgalom.

Amerikai zsebórák.

Jótállással, hogy a nickel színét nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb mint a legdrágábbakké.

Ára darabonként 3 forint. Jótállás mellett míg a készlet tart. Hozzá ezüstös óraláncz 60 krajczár.

Önberetváló készülék

Fox, valódi solingeni gyártmány, so kiállításán kitüntetve, gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva. Tiszta és kényelmes munka. Bőrbetegségtől megment. Tartós és pénzmegetkarító.

Darabja 3 frt.

A penge *** csillagos aczélból és a többi részei alpaccából vannak.

Egy külön penge hozzá 1 frt.

Megrendelhető:

POLLÁK SÁNDOR főbizománysnál

BUDAPEST, V. ker. Kálmán-utca 17.

Gyűjtőknek 5 darab után egy ingyen 10—26

**MINDEN SORSJEGY
MIND A 6 HUZÁSRA JÁTSZIK**

6 HUZÁS UJSÁGIRÓK SORSJÁTÉKA 6. HUZÁS

**FŐNYEREMÉNY
100.000
KORONA ÉRT.**

**5 a 20.000
KORONA STB. STB.**

EGY SORSJEGY ÁRA 1 KORONA

ANYEREMÉNYTÁRGYAKAT KIVÁNTATÁSSAL LEVONÁSSAL KÉSZPÉNZBEN VISSZAVÁROLJA A VÁLLALAT. 62/69

Huzás már 1899. január hó 4-én.

Sorsjegyeket ajánl:

Kaposvári tak. pénztár.

KÖBÁNYAI KIRÁLY SÖRFÖZŐ

Részvény-Társaság.

Alaptőke 4,800,000 korona.

Góliát-maláta-sör.

Bajor módra készült ezen legújabb sörgyártmányunk arra van hivatva, hogy az e nemű külföldi árukat kiszorítsa.

Kellemes zamatja miatt kedvelt üdítő ital és gyógyhatásánál fogva a legelső orvosi szaktekintélyek melegen ajánlják, különösen dr. Korányi Frigyes és dr. Kéti Károly egyetemi tanár urak tanusítják, hogy ezen sör sikeresen használhatónak bizonyult.

Ideg bajokban, vérszegénységnél, emésztési zavaroknál, gyengeségnél maláta-sörünk kétségtelenül valódi gyógyító szer.

Árak vidékre: Nagy láda: 60 kis palack 6 frt, betét 4 frt összesen 10 frt.

Kis láda: 30 kis palack 3 frt, betét 2 frt, összesen 5 frt, budapesti vasuti állomásra szállítva utánvétellel.

Hónapokig eltartható.

A ládaért és palackokért adandó 4 forint illetve 2 frt betétet, azoknak bérmentes visszatérőként visszaszolgáltatjuk.

Megrendeléseket elfogadják: Gyári iródánk, Kőbányán, városi iródánk; Budapest, VII. Kertész-utca 40. és helybeli főraktárosunk:

19—20.

Weinberger Imre.

Fűszer és vegyeskereskedő urak, illatszerészek, szatócok, fodrászok, czukrászok, korcsmárosok továbbá mindennemű iparosok és gyárosok

rendeljük meg

BACSKAY M. TIVADAR

A Kereskedelmi Vegyészeti

című, most megjelent művét

melynek utmutatásai alapján üzletük jövedelmét

35-40⁰/₀-kal emelhetik.

Tisztviselő, tanító, postamester és körjegyző urak, nyugdíjasok és magánzók e mű előírásai alapján

havonta 150-200 forint

mellékjövdelemre tehetnek szert.

Seyélyével minden háztartásnál évente 200-400 forint megtakarítás érhető el.

A terjedelmes művet 1 frt 70 krnak postautalványoni beküldése ellenében portomentesen ajánlva küldi meg.

A Kereskedelmi Vegyészeti
könyvkiadó-vállalata

UJPEST, István-utca 2. szám.

(Utánvétel mellett is rendelhető.)



halhólyag

elsőrangú orvosi tekintélyek nyilatkozatai szerint a legmegbízhatóbb és feltétlenül ártalmatlan óvszer urak és hölgyek számára.

Ara tucatonként eredeti párisi csomagolásban:

Gummi, elsőrendű gyártmány	0.80 6.-frtíg
Halhólyag kiváló finom minőség	2.- 8.-
Capottes americans (rövid)	2.- 5.-
Gyűjtemény uraknak igen célszerűen dobozokban összeállítva	3.- 10.-
Suspensorium	0.50 3.-
Párisi női szivacska (Safety-Sponges)	2.- 6.-
Irrigator teljesen felszerelve	1.80 5.-
Eredeti pessarium oclusivum (Peliporus) Menzinga tanár szerint	180.- 2.50
Vezető hozzá külön	1.50
„Diana-öv”, szab. havibaj elleni köt.	3.50-5.-
(minden hölgynek nélkülözhetetlen)	

Megrendeléseket pontosan és diszkrétan:

KELETI J.

cs. és kir. orvos sebészeti mű- és kötszer gyáros BUDAPESTEN
(Alapított 1878.) IV. Koronaherceg-utca 17.

Aranyért ingyen és bérmentve.

Polgári

menyasszonyi

kelengyét

ajánl

100 forintért

LUSTIG EDE

6 drb Chiffon-ing disztve	12.-
6 » Haló köntös himzéssel	10.80
6 » Nadrág	11.40
3 » Alsósoknya	8.80
12 » Zsebkendő fehér vagy színes	4.-
12 pár Harisnya	6.-
2 ágy Ágykészlet szépen kialitva	14.80
6 drb Nankig-tollhuzat	5.40
6 » Alsó-lepedő	9.60
2 » 6-szem garnitura damaszt	10.80
2 » Kávéteríték színes	6.-
12 » Törülköző vászon	6.-
12 » Konyharuha	2.40
12 » Portörölő különféle	3.-
	o. é. forint III.-

10 % pénztár-kedvezm.

II.-

összeg netto frt 100

MENYASSZONYI
KELENGYÉK
megrendelésre
100 frttól 1000 frtíg

Kivánatra minták
az összeg előleges
beküldése után meg-
tekintésul hazhoz
küldetnek

Vászon és fehérneműek

nagy választékban

	III	II	I
Rumburgi vászon 1 vég	30.-	40.-	60.-
Creas s irlandi vász. 78 cm.	6.-	12.-	24.-
Creas s irlandi vász. ^{dublaszél} _{lepedőnek}	24.-	36.-	48.-
Asztali készletek 6 személy.	5.-	10.-	15.-
Ágytakarékok tricót	2.-	2.80	4.80
Törülközők vászonnál	tuc. 3.60	6.-	12.-
Csipke s divatfüggöny. pár 4.-	8.-	12.-	
Női chiffon-, vászon- és ba- tist ingek	2.-	4.-	6.-
Női chiffon-corsetta	1.40	2.80	4.-
Női chiffon alsósoknya és Nadrág	1.80	3.60	4.80
Ágyáthuzat chiffon s vá- szonnál 1 ágykészlet	20.-	30	40.-

A fentjegyzett cikkeket legjobban ajánlom, s dacára annak, hogy azok legolcsóbb szabot árakon vannak jegyezve, azon körülménnyel fogva, — hogy utazókat nem alkal- mazok — azok költségét 10 % engedmény fejében a t. vevőknek engedmenyezem.

LUSTIG EDE

Budapest, Kerepesi-ut 2.

Alapítottott
1876.

Szabott-
árak

Rendelések pontosan eszközöltetnek.

Kaposvár és vidéke legnagyobb áruháza.

POLITZER SAMU Koronás áruháza Kaposvár

Fő-utca 15-ik szám alatt a megyeházzal szemben.

Fényes
kivilági-
tás.



Kaposvár
legszebb
látványossága.

Karácsonyi kiállítás!

Ezer és ezerféle újdonságok!

Nagy választék, mindennemű gyermekjátékban, uri és női ajándéktárgyak minden árra, üveg porcellán, fajancce, terakot, és majolika vázák, valódi Carlsbadi ét- kávés tea, és mozdó ser- vícek, berndorfi evőeszközök tokban és nyitva, — ugyisintén China ezüst gyümölcs, sütemény és virág tartók, utazó táskák, kézi bőröndök, harmonika alakúak, minden nagyság és kivitelben.

Tombola és jux tárgyak minden legujabb.

Társasjátékok u. m. **Sakk, domino, tombola, lotto, löverseny, vig egyszerű,** harang és kalapács város, és bűvész játék stb. stb.

Francia mozgatható babák, valódi és selyem hajjal, 25 krtól 8 frtig.

Beszélő babáknak 1 frt darabja szivarzó asztalkák fa — bronz és majolika lappal 150 krtól 10 frtig.

Valódi velencei három oldalú tükrök fa, niokel bronz és plüch kerettel 50 krtól 20 frtig.

Eredeti Mikulások (Krampusz.)

Póstai megrendelések legnagyobb figyelemmel lesznek kiszolgálva.

S z a b o t t á r a k,

Kaposvár és vidéke legnagyobb áruháza.